

les, således at den blotte angivelsesundladelse straffes med bøde (stk. 1), medens begrebet indsmugling og den strengere straf herfor reserveres for den kvalificerede angivelsesundladelse, hvor indføreren har haft forsæt til told- eller afgiftsunddragelse (stk. 2).

Ved den foreslåede ændring er tillige opnået en bedre afgrænsning af gerningsindholdet i forhold til gerningsindholdet i § 126 (urigtig angivelse).

Til nr. 7.

Den oprindelige affattelse af bestemmelsen indebærer en afvigelse fra princippet om domstolens fri bevisbedømmelse. Desuden nødvendiggør den ovenfor under nr. 6 foreslåede deling af § 123 i en forsætbestemmelse og en ikke-forsætbestemmelse en ændring af § 124, stk. 1, idet denne formodningsregel ellers ville kunne føre til det uacceptable resultat, at en uforsætlig lovovertrædelse i de af formodningsreglen omfattede tilfælde skulle henføres til en bestemmelse, som angiver straffen for forsætlig lovovertrædelse.

Ved den foreslåede tilføjelse fratager man ikke domstolene muligheden for at udøve bevisbedømmelse, men bevisbyrden flyttes over på tiltalte, der ved sine handlinger — indførsel i toldområdet af told- og afgiftspligtige varer uden angivelse for toldvæsenet — har fremkaldt en stærk og berettiget mistanke. Denne omvendte bevisbyrde må anses for nødvendig af hensyn til straffereglens effekt.

Til nr. 8 og 10.

Den oprindelige udformning af § 126, stk. 1, hvorefter der uden skyld kan pålægges egentlig bødestraf, for hvilken forvandlingsstraf kan fastsættes, er mindre vel forenelig med almindelige strafferetlige og straffeprocessuelle principper. Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres således, at straf kun kan pålægges den, der foretager den urigtige angivelse eller en af de andre i bestemmelsen omhandlede overtrædelser. Samtidig foreslås det, at § 129, stk. 3, om bødeansvar udvides således, at den omfatter alle tilfælde, hvor en overtrædelse er begået på en virksomheds vegne, og ikke som hidtil kun de tilfælde, hvor overtrædelserne er begået på et selskabs vegne. Der vil herefter kunne

pålægges en virksomheds ejer — eller et selskab som sådant — bødeansvar uden forvandlingsstraf for overtrædelser begået på virksomhedens vegne af en af virksomhedens ansatte eller andre, f. eks. en speditør eller lignende, der på virksomhedens vegne har foretaget en urigtig angivelse eller en anden af de i bestemmelsen omhandlede overtrædelser, men sanktionen vil ikke som hidtil have karakter af en egentlig straf.

Til nr. 9.

Lovforslagets § 129, stk. 1, punkt 1, indeholder en henvisning til forslaget § 11, stk. 2. Henvisningen er urigtig, idet § 11 efter den i forbindelse med genfremsættelsen foretagne ændring af antidumpingbestemmelserne nu kun består af ét stykke.

Til nr. 11.

Efter den oprindelige affattelse af stk. 1, der svarer til bestemmelsen i den gældende toldlovs § 199, stk. 1, afgøres sager angående overtrædelse af toldloven eller af de i medfør af loven givne forskrifter af toldvæsenet, medmindre dette skønner, at frihedsstraf er forskyldt, eller i øvrigt måtte ønske sagen afgjort ved domstolene. Den pågældende kan dog inden for en frist af 14 dage efter, at bødef afgørelsen er meddelt ham, begære sagen indbragt for retten. Denne afgørelsesmåde betegner en afvigelse fra det grundprincip inden for retsplejen, at strafferetlige retsfølger kun kan pålægges under domstolens medvirken i nærmere angivne former, der tilsigter beskyttelse af de sigtede. Regler, der svarer til § 130, stk. 1, og bestemmelsen i § 199, stk. 1, i den gældende toldlov kendes stort set kun inden for told-, afgifts- og skattelovgivningen. I flere nyere love inden for disse områder, således f. eks. i lov nr. 102 af 31. marts 1967 om almindelig omsætningsafgift, er andre retningslinjer imidlertid fulgt, jfr. således denne lovs § 36. Herefter kan finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, hvis en overtrædelse ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. Ved denne fremgangsmåde fraviges